

[Iver Poulsen.]

Der har fra den kgl. veterinær- og landbohøjskole rejst sig røster, som er ængstelige for, at de veterinære afdelinger ikke følger med i udbygningen, men er meget langt tilbage, således at de veterinære afdelinger ikke kan opfylde undervisningsplanen på grund af pladsmangel; og de lokaler, man stiller til rådighed derude, tidligere lejligheder for betjente og andre, er såre utilfredsstillende. På det område er der ikke sat ind, og jeg ville gerne spørge landbrugsministeren, om han havde erfaringer, som eventuelt kunne vise, at prognosen var forkert, og at det vil være alt for kostbart at bygge en ny veterinærskole, som vi måske om 10 år overhovedet ingen brug har for.

Endelig er jeg glad for, at det nævnes, at der skal tages hensyn til økonomien, for spørgsmålet er vel også, hvad vi har råd til, og hvor hurtigt tempoet skal være. Jeg tror ikke, man helt kan gå ud fra som givet, at forøgelsen i antallet af studenter vil bevirke en tilsvarende stigning i antallet af studerende. Studentereksamen er jo efterhånden ved at blive et statussymbol, og jeg skulle tage noget fejl, om det stigende studentertal vil bevirke en tilsvarende stigning i de studerendes antal ved de højere undervisningsanstalter.

Det er imidlertid udmærket, vi får sagen frem til drøftelse, og jeg er glad for, at den højtærede minister har udtalt, at det er til drøftelse, og at den socialdemokratiske ordfører har udtalt sig på samme måde.

Bladt: Må jeg til indledning sige, at mit indlæg i denne debat ikke blot dækker min personlige opfattelse, men at det også er med tilslutning fra mine tre sønderjyske gruppefæller, når jeg fremsætter følgende betragtninger.

Det kan ikke komme som en overraskelse, at vi fra den sønderjyske landsdel ikke kan følge planlægningsrådets indstilling om en placering af universitetet i Esbjergområdet. I denne forbindelse finder jeg dog anledning til at udtale en tak til undervisningsministe-

ren, som har fremsat dette lovforslag til fri forhandling her i folketinget.

Vi ønsker at understrege og bekræfte enigheden i Sønderjylland om at få universitetet placeret i Haderslev. Jeg skal ikke her prøve på at fremføre en række argumenter for vore synspunkter; det er heller ikke nødvendigt. Siden vi i 1962 holdt det første møde i Sønderjylland om universitetssagen, er der i form af forskellige publikationer tilgæet folketingets medlemmer en fyldig orientering om vor enstemmige opfattelse, som bygger på et tungtvejende materiale. I den diskussion, der har været om Haderslev som universitetsby, er der fra forskellig side fremhævet, at et universitet er og bør være neutralt i forhold til de nationalpolitiske strømninger i et grænseland. Dette synspunkt er helt rigtigt; en bekræftelse herpå fremgår alene af den omstændighed, at det tyske mindretal i Sønderjylland ubetinget slutter op om et universitet i Haderslev.

En helt anden ting er, at når et universitet placeres i grænselandet, vil det uvægerligt medføre en stigende aktivitet på mange andre områder og ikke mindst på de erhvervsmæssige områder. Dette anser vi for at være en interesse ikke blot for den sønderjyske landsdel, men for Danmark i sin helhed. Hvis man derimod beslutter at placere universitetet i Esbjergområdet eller i trekantområdet, ja, så bliver udviklingen i grænselandet hæmmet, og aktiviteten vil trække mod nord, og deri ser vi en fare.

I den argumentation, der er fremført fra sønderjysk side, har man meget stærkt påpeget den befolkningsmæssige og erhvervsmæssige udvikling i grænselandet i de sidste godt 100 år, har påvist, at Nordslesvig før 1860 var det område i Jylland, som havde den stærkeste økonomiske og erhvervsmæssige aktivitet, har påvist, at efter krigen i 1864 blev Nordslesvig en udmark i det stortyske rige, grundet på mange samvirkende omstændigheder. Efter den første verdenskrig var vor landsdel en del af et krigshærgt land, var et eneste